

Шепета Віталіна

студент

Хомич Вікторія

к.філол.н., доцент

ВП НУБІП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

м.Ніжин

Україна

МЕНЕДЖЕР ЯК ЛЮДИНА, ЩО ЗДІЙСНЮЄ ПРОФЕСІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ

Актуальність досліджуваної теми зумовлена нагальною необхідністю підвищення рівня інноваційності виробничого потенціалу з огляду на визначальну роль інновацій у розвитку економіки країни.

Предметом дослідження є професійні риси характеру та теоретико-методологічні аспекти формування менеджера у професійній діяльності.

Мета – дослідження менеджера як людини, і які в нього повинні бути риси характеру, щоб легко управляти підлеглими та досягати успіху. Наукова робота полягає в тому, щоб керівник міг вивести свою фірму на рейтинговий рівень, та яких порад повинен дотримуватися менеджер, щоб стати успішним керівником.

Менеджер – це людина, яка професійно займається управлінською діяльністю, що повсякденно керує функціями фірми з метою збереження її основних пропорцій; це також людина, наділена повноваженнями приймати управлінські рішення і здійснювати їхнє виконання. Метою діяльності менеджера є забезпечення стабільної конкурентоздатності фірми[1].

Для компанії менеджер - це людина, що наймається на роботу для виконання ним клопіткої і методичної роботи, але ніяк не власника, як думають деякі. Головним завданням для керуючого, є здійснення управління. Слід зазначити, що особистісні й ділові якості цих людей безпосередньо визначають сам процес господарської діяльності – виробництво, збут і т.д.

Як зазначається в науковій літературі термін «менеджер» трактується[2] досить широко, тому будь-яке його визначення буде недостатньо повним. На мій погляд менеджер – це людина, що складає систему поточного й перспективного планування, прогнозування й орієнтації виробництва, реалізації

продукції і послуг із метою одержання прибутку. Іншими словами, менеджер – людина, що здійснює процес планування виробництва, організацію, мотивацію і контроль для максимального швидкого досягнення цілей.

Менеджер повинен бути лідером, організовувати роботу інших людей, домагатися колективної роботи. Має збалансувати інтереси групи, інтереси боса й інших менеджерів, необхідність виконання роботи з необхідністю знайти час для навчання, виробничі інтереси з людськими потребами підлеглих.

Менеджер має з повагою ставитися до людей. Кращі менеджери піклуються про своїх співробітників. Їх цікавить, що роблять інші.

Менеджер повинний бути сміливим. Він завжди спробує знайти новий спосіб виконати поставлене завдання тільки тому, що цей спосіб краще. Але він ніколи не робить це необґрунтовано. Провину має брати на себе, а підлеглому давати поради неображаючи.

Менеджер має широту поглядів[3]. Він ніколи не скаже: "Це не моя справа". Якщо очікується, що група співробітників енергійно включиться в роботу, коли виникнуть які-небудь незвичайні ситуації, потрібно продемонструвати їм, що і менеджер сам готовий узятися за нове діло, коли його про це попросять. Менеджер виявляє великий інтерес до всіх аспектів діяльності фірми. Керівник повинний бути рішучим. Менеджер завжди готовий приймати адекватні рішення. Коли є вся необхідна інформація, правильне рішення лежить на поверхні. Сутужніше, коли відомі не усі вихідні дані, а рішення все рівно необхідно прийняти. Потрібна дійсна сміливість, щоб вирішити й усвідомити при цьому, що воно може бути помилковим.

Справедливість - теж важлива риса менеджера. Наприклад, якщо співробітник одержує надбавку, а він нічого не зробив, щоб її заслужити, імовірно з'явиться десяток незадоволених. Коли підлеглий робить помилку, йому потрібно вказати на неї, він повинен визнати, а потім треба забути про це.

Менеджер завжди чесний. Бути чесним стосовно підлеглих - це головне правило. Це вміння визнавати свої помилки. Не завжди легко сказати правду, не усвідомивши почуття інших і не показавши безтактність, але чесність в інтересах загального блага - фірми і її співробітників - завжди повинна бути вище всього і на першому місці.

Менеджер послідовний і скромний[4]. Він не потребує лестощів від оточуючих, до того ж йому не треба ховати свої помилки. Менеджер повинний бути наставником. Він допомагає своїм підлеглим розвивати в собі впевненість, любов до людей, честюлюбство, ентузіазм, чесність, урівноваженість і рішучість. Його кредо: навчаюся на власних помилках, визнаю їх, беру до уваги прорахунки і рухаюся сміло.

Переконані, що менеджер повинен усвідомлювати, що такі риси поведінки як ввічливість, тактовність, делікатність, абсолютно необхідні не тільки для “уміння поводитися в суспільстві”, але і для звичайного життєвого буття. Також не можна забувати про культуру спілкування, почуття міри, доброзичливості, потрібно цілком керувати своїми емоціями, стресами. Необхідно мати свій, але неодмінно цивілізований стиль поведінки, неодмінно шляхетний образ, той самий імідж менеджера, що гарантує не тільки половину успіху, але й постійне задоволення від діяльності.

Основні поради менеджеру[5], який хоче стати успішним і цивілізованим:

- Виконуйте обіцянки в термін. Якщо не змогли виконати - не виправдуйтеся, а визначте новий термін і стримайте слово, нехай із запізненням.
- Будьте уважним і об'єктивним до “марних” пропозицій.
- Менеджер повинен виробити звичку: усе, з чим ви зіштовхуєтеся, розглядати з погляду користі вашої справи.
- Щоб ефективно підкоряти, треба вміти підкорятися, хоча б обставинам.
- Керуватися в роботі трьома “не”: не дратуватися, не губитися, не розпорошуватися.
- Виховувати підлеглих ненав'язливо, але вірно, заохочувати їхню плідну працю та ініціативу.
- Бути терплячим до недоліків людей, якщо ці недоліки не заважають вашому бізнесу.
- Хвалити на людях, робити зауваження.
- Уміти слухати, мати нескінченне терпіння.
- Надавати співробітникам максимум волі для досягнення цілей підприємства.

- Давати поради для вирішення деяких питань, які потребують вашого рішення.

На думку закордонних експертів, поведження менеджера повинне відрізнятися: деякою агресивністю, наполегливістю, готовністю до сприйняття й передачі інформації, раціональністю, груповою роботою, гумором, прагненням до встановлення контакту, самоконтролем, упевненістю в манері поведження, позитивним відношенням до змагальності, але природною орієнтованістю на досягнення поставлених цілей.

Отже, найбільш важливі здібності менеджера, що розуміються, як сполучення знань, поведження і досвід, уміння реалізувати, делегувати повноваження й відповідальність, здібності до організації і мотивації групової роботи, установленню пріоритетів, самопізнанню і самооцінці, переконанню, аналітичному мисленню, розпізнанню найбільш істотних факторів, системності, обробці і формуванню інформації, розробці програм, виявлення тенденцій, розподіл зусиль і часу.

Список використаних джерел:

1. Хомич В.І., Толочко С.В. Професійна діяльність і українська мова: навчальний посібник для студентів стаціонарної та заочної форми навчання/ В.І. Хомич, С.В. Толочко. – Ніжин: Міланік, 2017. – 278 с. [4, с.49]
2. Хомич В.І. Кредитно-модульний курс української мови (за професійним спрямуванням): навчально-методичний посібник для студентів стаціонарної та заочної форм навчання економічних та технічних спеціальностей/ В.І. Хомич. – 3-е вид., перероб. і допов. – Ч.П. – Ніжин: Міланік, 2015. – 190 с. [5, с.34]
3. Шевчук С.В. Українське ділове мовлення. Модульний курс: Підручник. – К.: Літера ЛТД, 2015. – 318 с. [1, с.149]
4. Хміль Ф.І. Ділове спілкування: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – К.: Академ-видав, 2004. – 280 с. [3, с.67]
5. Чмут Т.К. Етика ділового спілкування: навч. посіб./ Т.К. Чмут, Чайка. – 3-е вид., стер., - К.: Вікар. – 2010. – с. 70. [2, с.98]

Шульга Ніна
Студент
Хомич Вікторія